

laste dem strax uden megen Udfoldelse af Betsalenhed. Jeg tror, at den bedste Tjeneste, man kan gjøre et Lovforslag, man ikke vil fremme, er at forkaste det hurtigst muligt. Jeg tror ogsaa, at det er det, som Forslagsstilleren er bedst tjent med. I alt Fald er det Alt, hvad han har Krav paa. En Forslagsstiller, enten det er Regjeringen eller et Medlem en af Repræsentationens Afdelinger, har ved at forelægge en Sag for Rigsdagen ikke Krav paa, at den Sag skal behandles mer eller mindre vidtløftigt, men den Vedkommende har Krav paa at faae et Svar paa den Sag. Det, som jeg synes, Høfligheden kræver, er, at der gives et Svar, naar man overhovedet staar i en Forhandlingsperiode, men Høfligheden kræver sandelig ikke, at man skal behandle en Sag, som man vil forkaste, med en formel Vidtløftighed, som ikke fører Sagen videre. Jeg vil derfor netop paa Grundlag af en rigtig Forstaaelse af Forhandlingspolitikken, som er den, at man hurtigst skal stride til at give Svar og derved faae et Resultat ud af Sagen, anbefale, at man, naar det i Virkeligheden er Meningen, hvad jeg tror det er for dette Things Vedkommende, at man hverken paa den ene eller den anden Maade vil fremme denne Sag til Vedtagelse, strax forkaster den. Jeg kan forstaa, at Stillingen er en helt anden hos de ærede Medlemmer, der helt eller delvis ville fremme Sagen til Vedtagelse, de stemme selvfølgelig ikke mod Sagens Overgang til 2den Behandling. Det ærede Medlem fra Stubbebjerg (M. J. Larsen) stemmer selvfølgelig ikke mod Overgangen. Men de ærede Medlemmer, der have et Standpunkt i denne Sag, bør virkelig, synes jeg, ikke betænke sig paa at udtale dette Standpunkt ved den Afstemning, som nu, forestaar. — Det er Noget, som jeg paa ingen Maade kan erkende, og som jeg undrer mig over, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds har udtalt her, at vi skulde have sendt den provisoriske Finantslov i Udvalg. Det er ikke dette Things Opfattelse, og jeg troede egentlig heller ikke, at det var det ærede Medlems Opfattelse. Vi have jo forkastet den provisoriske Finantslov og derefter sendt Forslag om en midlertidig Finantslov i Udvalg. Dette Thing erkjender ikke og kan ikke paa nogen Maade erkende, at vi behandle den provisoriske Finantslov i Udvalget, saa det bør sandelig ikke være nogen Grund til, at vi ikke skulle forkaste denne Sag, som foreligger her.

Berg: Den høitærede Formand gjorde en Bemærkning, som gav mig Anledning til

at bede om Ordet. Hvis den høitærede Formand tillader det, vil jeg sige et Par Ord derom. Den høitærede Formand ytrede, at man ikke kunde foreskrive et Udvalg, hvorledes det skulde handle, det skulde Udvalget selv bestemme. Jeg maa have udtalt mig noget uklart paa dette Punkt, for at denne Opfattelse skulde komme frem. Jeg forlangte selvfølgelig ikke noget Svar fra et Udvalg og erkjender i saa Henseende aldeles Rigtigheden af den høitærede Formands Bemærkning, men jeg ønskede kun et Svar fra de Medlemmer, som, uagtet de erkjendte dette Forslag for aldeles uantageligt og ubrugeligt, dog anbefale Overgangen til 2den Behandling og, efter deres Stilling her i Thinget, formentlig gjøre det paa Heres Vegne. Jeg sigter navnlig her til de ærede Medlemmer for Maribo Amts 1ste Valgtreds (Meergaard) og Maribo Amts 5te Valgtreds (M. J. Larsen) og ønskede en Udtalelse fra En af dem om, hvorvidt der bag ved denne Anbefaling fra deres Side laa et Ønske om, at Sagen skulde trække i Langdrag eller glide over denne Session uden at komme tilbage til os igjen til 2den Behandling med Indstilling om Forkastelse. Jeg tillader mig at tro, at det var en mere formel Bemærkning, den høitærede Formand gjorde, og at den ikke havde noget reelt Hensyn til min Udtalelse. Dette forudsætter jeg, og derfor forudsætter jeg ogsaa, at hvis de ærede Medlemmer ikke udtale sig mod denne Antagelse fra min Side, at vi dele denne, og saa stemmer jeg med dem. I andet Fald stemmer jeg imod dem. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup) mente, at saadan pleier man ikke at sige aabent og ærligt, hvad man ventur af et Udvalg. Det har det ærede Medlem saameend været med til som Thingets Ordfører gennem en hel Session. Det ærede Medlem sagde da: Vi nedsatte Udvalg om denne Sag, men vi lade den ligge og vente; Sagen kan for Resten fremmes, men ikke under dette Ministerium; vi skulle have et andet Ministerium, saa kunne vi tage Sagen op af Begravelsesudvalget. Det har det ærede Medlem sagt som Thingets Ordfører en hel Session igjennem for en lang Række af Forslag, og saa siger det ærede Medlem til mig, der ikke har gjort mig skyldig i saaledes at forbyrde mig mod parlamentarisk Skik, at man pleier ikke at sige aabent, hvad man saaledes ventur af et Udvalg. Men saa maa man undskyld mig, jeg er ikke kommen videre, end at jeg ønsker ved 1ste Behandling, hvis man vil gaa til Udvalgs Nedsættelse, at faae Klarhed paa, hvad det er, man ventur af et Udvalg. Jeg siger altsaa: Hvis jeg stem-